

Långholmen den 23.2.1895.

H. Herr doktor Anton Nyström!

Jag har i dag hört, att
Ni ³ betänkt ² att söka hos kongl.
majt utverka mitt frj. pande.
Jag minnar mig ok, att det var
Ni, herr doktor, som inom religions-
frihetsföreningen väckte förslag
derom. Detta Edert varma delta-
gande för mig ökar den stora för-
bindelse, i hvilken jag sedan länge
står till Eder. Men då jag har
låtit meddela religionsfrihetsfö-
reningens styrelse, att jag aldrig
kommer att uttaga kongl.
majt, anser jag ok böra delgiva
Eder detta mitt beslut. För min

personliga del fruktar jag alls inte
sådan nåd, ty mitt sinne, min
ipror och mina åsikter komma
att ständigt vara okända för väl-
gärningar eller straff, men jag tror
dock, att en sådan nåd kunde
varda obehärlig för min fram-
tida verksamhet — den skulle
kanske flera gånger komma att
ligga i vägen för mig. Jag skulle
därför helst se, att någon nåd
aldrig begärdes — jag tror ej heller,
att saken i någon väsentlig mån
gagnas dermed, ty jag kan nog
vaka ut de två månader, som
om vörsta. Jag kan aldrig tänka
mig, att Konst. mit stadparten Sueda
Hofrats 6 månader. Skulle jag
ske, hade allvarliga protester
framträtt mot en sådan värd-

vidriighet.

På samma gång tar jag
mig friheten tillända Eder ett urkopp
ur vårt land, hvaraf synes att v. Bergs
utmanat professor Gyllen till en
disputation angående gud och ve-
tenskapen samt ett ~~ett~~ lif efter
dessa. Jag antager, att Gyllen ej
kommer att måkaga denna inbjud-
ning. Men handken är kastad. Och
det synes mig, som om Ni vore den
enda, hvilken med utrikt om-
frågning kan upptaga den. En
disputation med v. B. om dessa två
ny frågor vore i hög grad väl-
görande. Utvändena hade steno-
gräferas och utspäras. De skulle
blifva i hög grad upplysande. Och
med all säkerhet skulle denna
disputation bli ett verkligt alag.

i de frågor den komme att besvara. Att
Eder tid är mycket upptagen, vet ju
en och hvar och gas kan ej nog be-
römda Eder stora arbetsförmåga, men
säkert är att många med stor
tacksamhet skulle se Eder de-
maskera v. B:s häusliga lösa
kedjor. Jag kommer att i ett
par nummer af Tänkaren göra
mitt till och hörjar i det nummer,
som nu är under tryckning, med upp-
satsen: "Tud tungor i lu mun", i hvil-
ken jag sammantalar hans präst-
enden 1886 med dem af 1889 - en
mycket uppbygglig historia!

Jag har Eder framföra min
vördnadsfulla helning till pro-
fektorn. Eder förbrudne

Viktor L. Lemström.

Wirt Land. den 17.2.

ett lif efter detta?» och »Har vetenskapen vederlagt tron på Gud?». Då prof. Gylden troligen ej åhört dessa föreläsningar, föreslår jag honom ett offentligt meningsbyte här i Stockholm om dessa tvänne frågor:

1) Har vetenskapen vederlagt tron på Gud?

2) Har vetenskapen vederlagt tron på ett lif efter detta?

* * *